

200705125/1.

Datum uitspraak: 12 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/62023 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, van 27 juni 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 november 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 juni 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 1 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

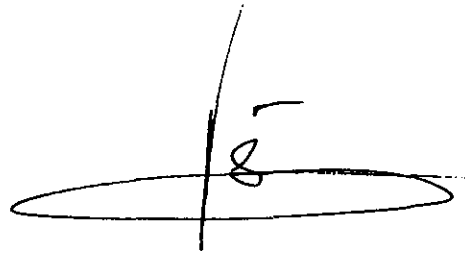
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 september 2007

418.

Verzonden: 12 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht
Nevenzittingsplaats Middelburg

AWB nummer: 06/62023
V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht

inzake

eiser,
gemachtigde: mr. drs. J.M. Walls,
advocaat te Dordrecht,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.E.J. ten Berg,
medewerker bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

I Procesverloop

Eiser heeft gesteld dat hij op _____ in _____ geboren is. Hij verblijft naar eigen zeggen sinds 14 juni 2001 als vreemdeling in de zin van de vreemdelingenwetgeving in Nederland.

Op 17 juni 2001 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, van 5 juli 2001 (AWB 01/26488), is het beroep tegen het besluit waarbij deze aanvraag is afgewezen, ongegrond verklaard. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft bij uitspraak van 27 augustus 2001 (20013491/1) het daartegen ingestelde hoger beroep ongegrond verklaard.

Op 4 oktober 2004 heeft eiser een herhaalde aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft deze aanvraag bij besluit van 8 oktober 2004 afgewezen. Eiser heeft tegen dit besluit beroep in gesteld. De rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, heeft het beroep (AWB 04/44553) op 29 oktober 2004 gegrond verklaard en bepaald dat verweerder opnieuw op de aanvraag van eiser diende te beslissen.

Wegens het achterwege blijven van een nieuw besluit heeft eiser op 11 augustus 2005 beroep ingesteld. De rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, heeft het beroep

AWB nummer: 06/62023

blad 2

(AWB 05/36508) gegrond verklaard en wederom bepaald dat verweerder op de aanvraag van eiser diende te beslissen.

Eiser is nader gehoord op 11 november 2005. Bij besluit van 12 januari 2006 heeft verweerder een voornemen tot afwijzing kenbaar gemaakt. Eiser heeft bij schrijven van 6 februari 2006 zijn zienswijze naar voren gebracht. Nu sedertdien een beslissing van verweerder wederom achterwege is gebleven, heeft eiser op 4 oktober 2006 beroep ingesteld. De rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, heeft op 31 oktober 2006 (AWB 06/45367) dit beroep gegrond verklaard en bepaald dat verweerder binnen vier weken op de aanvraag diende te beslissen op straffe van een dwangsom. Bij besluit van 27 november 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser afgewezen.

Op 20 december 2006 heeft eiser tegen dit besluit (het bestreden besluit) beroep ingesteld.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 1 mei 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig G. Dordevic, tolk in de Servo-Kroatische taal.

II. Overwegingen

1. Onder verweerder wordt verstaan de Minister van Justitie en/of de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

2. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is verweerder bevoegd om de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd asiel af te wijzen.

Ingevolge artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 – voor zover hier van belang – kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in samenhang met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

3. Bij uitspraak van 29 oktober 2004 heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Almelo, vastgesteld dat destijds ter beoordeling voorlag de beantwoording van de vraag of er sprake is van feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). De voorzieningenrechter heeft vervolgens – samengevat – geoordeeld dat de verklaring van verzoeker dat hij niet toegelaten wordt tot Pristina kan worden aangemerkt als een rechtens relevant novum.

AWB nummer: 06/62023

blad 3

4. Vervolgens heeft verweerder de zaak geheel opnieuw inhoudelijk beoordeeld en de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd wederom afgewezen.

Reeds in het voornemen van 11 januari 2006 heeft verweerder overwogen dat eiser zich aan de voorkomende problemen in kan onttrekken door zich in Servië en Montenegro te vestigen. Nu niet langer in geschil is dat in het geval van eiser bij terugkeer naar een reëel risico bestaat op een behandeling in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), stelt verweerder zich in het bestreden besluit op het standpunt dat aan eiser op grond van het beleid zoals verwoord in de Vreemdelingen-circulaire (Vc) deel C8/Joegoslavië, alsook uit het algemeen ambtsbericht inzake Servië en Montenegro van 14 juni 2005 (kenmerk : DPV/AM-884727) de (voormalige) Unie van Servië en Montenegro als binnenlands vestigingsalternatief kan worden tegengeworpen.

5. Eiser kan zich niet verenigen met het standpunt van verweerder. Eiser is van mening dat verweerder een ander standpunt in het voornemen inneemt dan in het bestreden besluit en dat hij hierop niet voldoende heeft kunnen reageren. Voorts stelt eiser dat verweerder niet een binnenlands maar een buitenlands vestigingsalternatief tegenwerpt nu geen deel meer uitmaakt van de Unie van Servië en Montenegro. Het tegenwerpen van een vestigingsalternatief acht hij in deze zaak in strijd met VN resolutie 1244 en eiser is van mening dat dit lijnrecht ingaat tegen het advies van Amnesty International en de UNHCR. Verweerder had tevens dienen te bekijken of de veiligheid in het alternatief bestendig is. Uit het voornoemde ambtsbericht van 14 juni 2005 blijkt dat personen afkomstig uit die vanuit het buitenland terugkeren naar Servië en Montenegro, niet worden erkend als binnenlands ontheemde en geen aanspraak kunnen maken op opvang en sociale voorzieningen. Eiser vreest bij terugzending naar alsmede naar Servië en Montenegro een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Eiser doet in dit verband een beroep op artikel 8 lid 2 van richtlijn 2004/83/EG (hierna: de Definitierichtlijn). Tot slot doet eiser een beroep op subsidiaire bescherming in verband met van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn.

De rechtbank overweegt het navolgende.

6. Niet in geschil is dat eiser bij terugzending naar een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Het geschil spitst zich toe op de vraag of verweerder eiser terecht een binnenlands vestigingsalternatief heeft tegengeworpen.

7. Ingevolge paragraaf 91 van het UNHCR-Handbook en hoofdstuk C1/3.3 van de Vc 2000 geldt het volgende. De asielzoeker, van wie is vastgesteld dat hij gegronde vrees heeft voor vervolging, of dat hij een reëel risico loopt op een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM, komt niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel, indien is vastgesteld dat hij zich aan de gevreesde gebeurtenissen kan onttrekken door zich elders in het land van herkomst te vestigen.

Ingevolge vaste jurisprudentie dient in dit kader de vraag gesteld te worden of in redelijkheid van de vreemdeling verwacht mag worden dat hij zich naar elders in het land van herkomst begeeft, waarbij dient te worden gezien of hij daar geen gevaar loopt en zijn veiligheid in dat gebied bestendig is. Voorts is van belang dat het gebied voor de vreemdeling toegankelijk en bereikbaar moet zijn en dat betrokkene zich daar moet kunnen vestigen. De rechtbank verwijst in dit verband ook naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (recentelijk nog: /Nederland, 11-01-2007, 1948/04, LJN: AZ5971,

AWB nummer: 06/62023

blad 4

rechtsoverweging 141).

Verder dient te worden gezien of de vreemdeling een leven kan leiden dat onder omstandigheden naar plaatselijke maatstaven niet als abnormaal is aan te merken.

8. Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank terecht op het standpunt gesteld dat van eiser verwacht mag worden dat hij vrijwillig terugkeert naar de voormalige Unie van Servië en Montenegro.

9. De stelling van eiser dat verweerder hem een buitenlands vestigingsalternatief zou tegenwerpen volgt de rechtbank niet. Het feit dat sinds juni 1999 op basis van de VN-resolutie 1244 door een intern civiel bestuur wordt bestuurd, betekent niet dat Kosovo geen deel meer uitmaakt van de Unie van Servië en Montenegro. Evenmin zijn de juridische consequenties van het onlangs gehouden referendum duidelijk.

10. Ten aanzien van het standpunt van eiser dat hij als afkomstig uit niet in aanmerking komt voor erkenning als binnenlands ontheemde, merkt de rechtbank het volgende op. Uit de gehoren maakt de rechtbank op dat eiser geboren is in te en als etnisch Serviër een periode van zijn leven in heeft gewoond. Bij binnenkomst in Nederland heeft eiser verklaard dat hij theologie heeft gestudeerd aan de universiteit te Belgrado. De rechtbank vermag dan ook niet in te zien waarom eiser niet als binnenlands ontheemde naar Servië zou kunnen terugkeren. De rechtbank verwijst naar eerdergenoemd ambtsbericht waaruit blijkt dat binnenlands ontheemden uit staatsburgers zijn van Servië en dezen zich ook in andere delen van Servië kunnen vestigen en op grond van de wet aanspraak kunnen maken op sociale voorzieningen. In dit verband dient tevens in ogenschouw te worden genomen dat eiser ter zitting heeft verklaard dat zijn beide ouders nog in Servië wonen. Verder heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat er nog steeds een verbod zou bestaan voor voormalig Kosovaarse gemeenteraadsleden om naar andere delen van Joegoslavië te reizen.

11. De rechtbank is voorts van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft overwogen dat er onvoldoende aanknopingspunten te vinden zijn in het vluchtrelaas van eiser, gezien tegen de achtergrond van de politieke en maatschappelijke situatie in de voormalige Unie van Servië en Montenegro, om aan te nemen dat eiser bij zijn terugkeer zal worden onderworpen aan door artikel 3 van het EVRM verboden handelingen. Eiser heeft niet dan wel onvoldoende onderbouwd dat hij bij terugzending naar de voormalige Unie van Servië en Montenegro heeft te vrezen voor behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. De enkele stelling dat de UNMIK geacht mag worden op de hoogte te zijn van de situatie in de voormalige Unie van Servië en Montenegro, doet hier niet aan af.

12. De rechtbank overweegt dat het door eiser gedane beroep op artikel 8, tweede lid, van de Definitierichtlijn niet kan slagen, nu het daaromtrent door eiser aangevoerde afstuit op hetgeen hiervoor onder 10 en 11 is overwogen. Het gedane beroep op subsidiaire bescherming in de zin van de Definitierichtlijn kan reeds geen doel treffen, nu eiser deze grond in het (aanvullend) beroepsschrift noch ter zitting voldoende heeft toegespitst op de situatie in het land van herkomst.

13. Nu een binnenlands vestigingsalternatief aanwezig kan worden geacht, heeft verweerder terecht geen grond aanwezig geacht voor verlening van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

AWB nummer: 06/62023

blad 5

14. Tot slot is niet gebleken van overige feiten of omstandigheden op grond waarvan geoordeeld zou moeten worden dat het bestreden besluit geen stand kan houden.

15. Het beroep is ongegrond.

16. Van omstandigheden op grond waarvan één der partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte kosten is de rechtbank niet gebleken.

III. Uitspraak

De rechtbank 's-Gravenhage,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan en uitgesproken in het openbaar op **27 JUNI 2007**
door mr. B.F.Th. de Roos, rechter, in tegenwoordigheid van mr. M. Kelder, griffier.

De griffier is buiten staat te ondertekenen

De rechter

Afschrift verzonden op: **27 JUNI 2007**

VOOR COPIE CONFORM
De griffier van de
rechtbank
Sector Bestuursrecht

wnd

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

Mr drs E.W.B. van Twist
Mr drs J.M. Walls
Mw mr H.K. Westerhof
Mw mr C.E. Koopmans

Advocaten & Procureurs

Wijnstraat 209
3311 BV Dordrecht
Telefoon 078 - 648 91 29
Telefax 078 - 648 93 69

Stichting Beheer Derdengelden
ABN AMRO 48.61.47.258

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

4510

B 21 JUL 2007

ZAAKNR. 200705125

AAN: V2

BEHANDELD: DO: PAR:

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

Tevens per fax 070 365 1380, 13 blz.

Inzake:

Proceduren: n.n.b.
IND nr: 0406.17.8017
Dordrecht, 21 juli 2007

Appelschrift ASIEL

Hoogedelgestreng college,

Door deze en derhalve tijdig binnen de wettelijke beroepstermijn stelt ondergetekende, mr drs J.M. Walls, advocaat en procureur, kantoorhoudende te 3311 EV Dordrecht aan de Wijnstraat 209, die verklaart bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn door verder appellant, thans verblijvende te en domicilie kiezende ten kantore van zijn gemachtigde, om dit appelschrift in te dienen en te ondertekenen en hoger beroep in te stellen, hoger beroep in tegen de uitspraak van 27 juni 2007, verzonden op 27 juni 2007, reg. nr. 06 / 62023, (aangehecht), van de rechtbank 's-Gravenhage, vreemdelingenkamer, zitting houdende te Middelburg.

De rechtbank heeft het beroep van appellant tegen het besluit van verweerder van 27 november 2006 inzake het recht op een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ongegrond verklaard.

Verweerder ten deze is (thans) de Staatssecretaris van Justitie.

Appellant wenst tegen voornoemde uitspraak de navolgende grieven aan te voeren:

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering van de behandelend advocaat wordt uitbetaald.

Advocatenkantoor

E. Van Twist & Walls

Grief 1 (r.o. 9)

De rechtbank oordeelt ten onrechte althans motiveert niet althans motiveert onjuist althans treedt buiten de grenzen van het geschil door te oordelen dat deel zou uitmaken van de Unie van Servië en Montenegro.

Toelichting

Appellant stelt zich op het standpunt dat hem een buitenlands vestigingsalternatief wordt tegengeworpen door verweerder namelijk de Unie van Servië en Montenegro. Verweerder acht de voormalige Unie van Servië en Montenegro een binnenlands vestigingsalternatief. In de beschikking van 27 november 2006 neemt verweerder expliciet het woord "voormalige" op.

Nu de rechtbank zijn motivering slechts verwoordt met "[] betekent niet dat Kosovo geen deel meer uitmaakt van de Unie van Servië en Montenegro" ontbreekt enige draagkrachtige motivering met betrekking tot het tegendeel.

Nu de rechtbank kennelijk oordeelt dat wel deel uitmaakt van de Unie van Servië en Montenegro terwijl verweerder slechts gewaagt van de voormalige Unie oordeelt de rechtbank kennelijk dat de Unie nog altijd bestaat, zulks in strijd met feiten van algemene bekendheid: een onbegrijpelijke motivering waarmee de rechtbank zelfs meer tegenwerpt (een bestaande Unie) dan verweerder (een vroegere Unie) en aldus buiten de grenzen van het geschil treedt.

Grief 2 (r.o. 10-12)

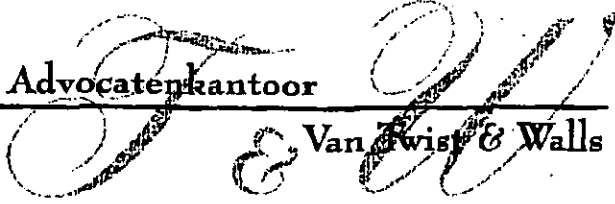
De rechtbank treedt buiten de grenzen van het geschil en toetst ten onrechte vol met betrekking tot de vraag of appellant in het tegengeworpen vestigingsalternatief een aanvaardbaar bestaan heeft.

Toelichting

Appellant gaf in zijn beroepschrift (aangehecht) onder 10 aan dat in het tegengeworpen vestigingsalternatief geen aanvaardbaar bestaan is voor etnische Serviërs uit . Deze situatie is nog immer ongewijzigd vide bijv. Operational Guidance Note van de Home Office van het Verenigd Koninkrijk van 12 februari 2007, blz. 16, (aangehecht) onder 3.13.9.

Appellant gaf in zijn beroepschrift (aangehecht) onder 11 aan dat verweerder verzuimde te toetsen aan de Definitierichtlijn waarbij expliciet gewezen is op artikel 8(2).

De rechtbank treedt aldus buiten de grenzen van het geschil door te doen wat verweerder behoorde te doen.

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

Grief 3 (r.o 12)

Het motivering van het oordeel van de rechtbank dat een beroep op artikel 8(2) van de Definitierichtlijn niet kan slagen is onbegrijpelijk.

Toelichting

De rechtbank geeft als dragende overweging dat het beroep van appellant op de Definitierichtlijn afstuit op het manco dat hij het niet voldoende zou hebben toegespitst op het land van herkomst. Nu er sprake is van het land als land van herkomst terwijl appellant aldaar onbetwist te vrezen heeft voor schending van artikel 3 EVRM valt niet in te zien waarom appellant met betrekking tot nog een beroep zou moeten doen op de Definitierichtlijn, dat heeft appellant dan ook geenszins gedaan. Appellant deed een beroep op de Definitierichtlijn ten aanzien van het gestelde vestigingsalternatief, dat in de visie van appellant zoals uit hetgeen uit grief 1 moge blijken als buitenland beschouwd dient te worden. Indien en voor zover Uw Afdeling oordeelt dat het vestigingsalternatief wel als binnenlands beschouwd moet worden is er sprake van één land waar appellant onbetwist te vrezen heeft voor schending van artikel 3 EVRM; alsdan heeft appellant uiteraard zijn beroep op de Definitierichtlijn wel voldoende toegespitst op het land van herkomst.

Appellant wees in zijn beroepschrift onder 10 met betrekking tot het gestelde vestigingsalternatief op het ambtsbericht van juli 2005, blz 67 – 68, zodat de motivering van de rechtbank ook feitelijk draagkracht ontbeert.

Grief 4

De rechtbank oordeelt ten onrechte dat het beroep ongegrond is.

Toelichting

Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis.

REDENEN WAAROM:

Appellant zich tot U wendt met het eerbiedig verzoek:

1. Dit hoger beroep gegrond te verklaren;
2. Voornoemde uitspraak te vernietigen;
3. Het bepaalde in artikel 44 Wet RvS dan wel in artikel 42 Wet RvS toe te passen;
4. Verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

J.M. Walls, advocaat, bepaaldelijk gevolmachtigde

Dit appelschrift is bij opvolgende fax verzonden aan IND Zevenaar